

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: J. L. VAN VERRE; THESAURIER: J. L. POELHEKKE;
REDACTEUREN: J. M. MATTHIJSEN, O. W. P. MOHR, J. D. BANTING, F. I. L. SCHÖNFELD, A. A. VAN AMMERS
VERSCHEIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H.D.S.C. f4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: W. D. MEINEMA - DRUKKER-UITGEVER - HIPPOLYTUSBUURT 6 - DELFT.
5e JAARGANG — VRIJDAG 9 NOVEMBER 1928 — 12 BLZ. No. 9

ALMANAK 1929

Nog heeft het uur niet geslagen, dat de Redactie met leege handen voor een leegen Almanak zit.

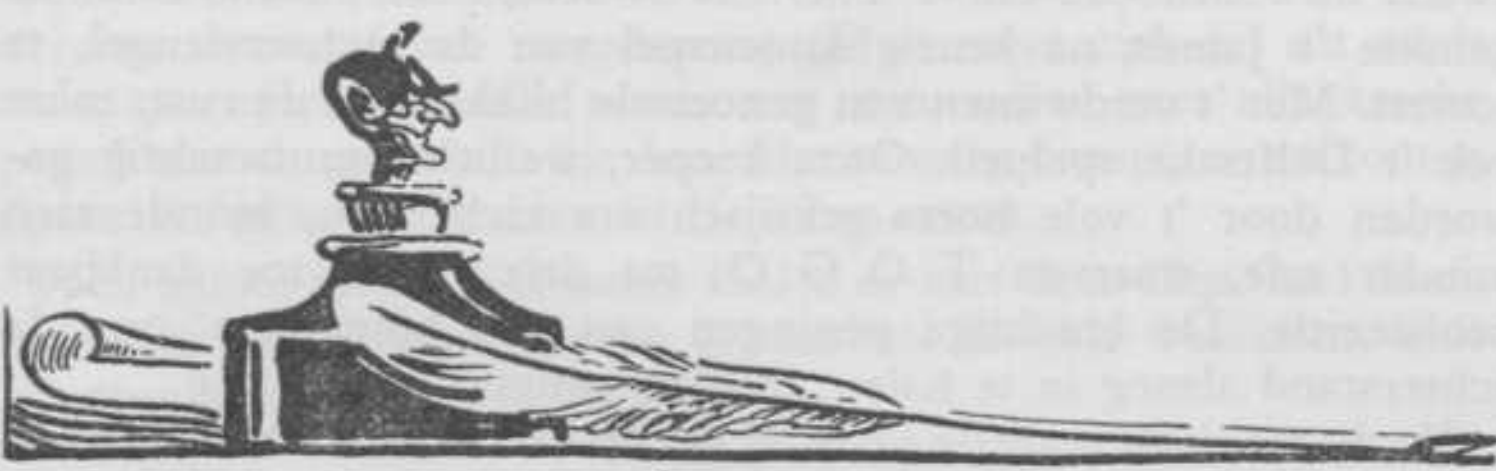
Nog zijn we er niet aan toe, dat de onherroepelijk laatste inzendingsstermijn (15 Nov.) tot het verleden behoort.

Nog is er hoop, dat er een Almanak met bijdragen uit het Corps zal verschijnen.

Maar toch hebben wij vreeze, groote, kommervolle vreeze, dat tenslotte de Redactie-zelve den Almanak zal moeten vullen. Zij is daartoe volkomen in staat, doch gaat er terecht slechts in het uiterste geval toe over. Daarom

Leden van het D. S. C.
Bespaart U deez' W. C.
Teekent, schrijft, zoekt varia,
Verspilt geen tijd met larica.
Doe het saam met lijfvrienden,
Stuur het voor den vijftienden
Naar Spoorsingel zes en drie,
Daar woont d'

ALMANAK-REDACTIE.

REDACTIONEEL

Een éénig feit in de geschiedenis van „De Spiegel” is het, dat een redacteur gedurende ruim twee jaren met onvermoeiden ijver zijn zware taak heeft vervuld, en het zijn dan ook woorden, die wij niet tegen kunnen houden, die luide den lof zingen van de heeren J. P. Bourdrez en A. F. de Booy, die dit volbrachten. Het is een groot voorrecht een voorbeeld te kunnen nemen aan hun voortreffelijke geestdrift en ijver niet alleen, maar tevens aan den warmen en frisschen geest welke sprak uit de sublieme producten hunner pen.

Nimmer evenwel zou dit jaar „De Spiegel” zoo hebben gebloeid, indien bovengenoemde heeren niet werden gesteund door een thesaurier als de heer J. H. J. de Jong er een is geweest. Zijn financieel beleid was van dien aard, dat, ondanks het groot aantal pagina's tekst en cliché's, zijn boeken alweer een voordeeliger eindsaldo vertoonden, dan aan het einde van den vorigen jaargang.

Wij vreezen langdradig te worden, doch toch moeten wij nog vermelden de uitnemende praestaties van den heer Matthijssen voor ons geliefde orgaan, terwijl ook de heer Stokvis gedurende den korten tijd, dat hij in de Redactie toefde, zijn plaats ten volle waard bleek.

Vermelden wij tenslotte, dat de studieredacteur Meyer, zoodra zich C. C. zaken voordeden, steeds van zijn belangstelling blijk gaf. Hun zij hulde!

Ongetwijfeld zult Gij, Lezer, met de grootste belangstelling kennis nemen van wat de nieuwe Redacteuren U te zeggen hebben.

Welnu, weet dan, dat wij binnentreden zonder de minste schroom, zonder een spoor van angst voor de toekomst. Want wij vertrouwen op U!

Wij koesteren omtrent U verwachtingen, die U wellicht zullen verbazen, wij houden er meeningen over U op na die U niet kondt vermoeden, wij hebben overtuigingen die U mogelijk zullen doen toornen.

Toch zullen wij spreken, bij den aanvang van ons Redacteurschap.

Wanneer Gij in de Spiegel van 26 October het Redactioneel artikel hebt gelezen, waarmee de oude Redactie afscheid nam van het blad, dat gedurende zoo langen tijd haar teedere zorgen genoot, zult Gij U er uit gewoonte bij hebben neergelegd, daar in directe bewoordingen te hebben aangetroffen de meening, dat leven onder U sporadisch voorkomt. En zoo zal het U verbazen van ons te vernemen, dat wij de sterke overtuiging bezitten, dat dit niet waar is, de overtuiging dat Gij leeft, als gemeenschap en als individu.

Want hevig is bij ons het besef van onze eigen juichende vitaliteit, van onzen onstuimigen, alles overheerschenden levensdrang. En daar wij uit Uw midden zijn voortgekomen en weigeren aan te nemen, dat leven geboren zou worden uit doode, kleurlooze stof, zoo weten wij ook onomstootelijk zeker, dat Gij leven in U draagt. Wij verbieden U ons tegen te spreken.

Aan den Hippolytusbuurt staat een kleine groene deur, met bescheiden glazen ruiten, een gedreven koperen knop en een groote brievenbus.

Onlangs zijn wij de deur binnengegaan, tastend drie tredjes aan het einde van een lange donkere gang opgestrompeld, en gekomen in een kamertje met veel licht.

Hier schrijven de Redacteuren de Spiegel vol.

Hier schreef de scheidende Redactie het artikel Afscheid, een laatste weemoedige confessie aan U, Lezer. Hier werd na jarenlange clementie, en duurzame lankmoedigheid bij hen geboren de twijfel aan U, de verachting en de walging voor al wat zich Lezer noemt.

Wij zijn binnentreden, mild en hoopvol. Want wij weten, dat Gij slechts slaapt of schijndood zijt. En wij voelen in ons de kracht U te wekken. Eerst met zachtheid en vriendelijke woorden, zooals men een vriend wekt, die te lang geslapen heeft. Men vat hem bij de hand en wrijft hem de slaap uit de oogen, zeggend: „Wordt wakker, het is tijd van opstaan. Gij hebt lang genoeg geslapen.”

Maar als dit niet helpt, zullen wij onze stem verheffen, wij zullen tegen U schreeuwen en U uitschelden; breede stroomen water zullen wij over U doen stroomen uit nooit geledigde lampetkannen, tot gij zult ontwaken met een gevoel van misnoegen en U te weer zult stellen. Of wel wij zullen op U slaan, niet met dorschvlegels, gelijk lompe boeren, maar met de ijzeren hamers van ons woord.

Thans zijt Gij wakker, bultig, nat en kwaad. Nu gaat Gij schrijven.

Aan de Hippolytusbuurt staat nog steeds een groene deur met een brievenbus. Een fijn spinrag verspert de opening. Toen het Lente was zat er een groote grijze kruisspin te staren in 't sombere, donkere, gapende gat. Thans staart zij nog, terwijl zij een zwarte tor verslindt, die al drie weken lang vergeefs tracht de bus binnen te dringen. In de Lente tolde de spin, met beide voetjes een draadje vasthoudend, voor de diepe opening. In de Herfst is er een spinneweb, met een uitgedroogd torretje bedekt met stof . . . stof.

De oude Redactie bekeek het spinnetje met liefde. En haar blik was als die van een tuinman, die kijkt naar zijn knolgewassen. Zij behandelde het spinnetje met piëteit, zooals een oud-man zijn huisdier behandelt. En uit aesthetische overwegingen alleen, besloot zij het spinnetje te laten op de geheiligde plaats.

In sombere herfstvlagen zijn wij gekomen op brieschende paarden met stoffer en blik en hebben weggevaagd al, dat ons een doortocht belette.

Met de oude Redactie ging heen het spinnetje. Wij namen het mee naar huis. Het leeft nog, lezer!

Thans schrijft Gij! En in late nacht wanneer regen en wind voortgaan bemoeilijken, waagt Gij U naar de groene deur en Gij wrapt een stukje papier in de thans vrije opening.

Want Gij schrijft, wanneer Gij weemoedig zijt, over een vergulden vorstendiadeem, dat Gij hebt gezien in een kleine uitdragerij, te midden van koffiepotten en matrasveeren, in een straatje waar in de hoedenwinkels slechts petten voor de ramen hangen, waar zwarte doodkisten electrisch gefabriceerd worden.

Gij schrijft, wanneer Gij vroolijk zijt over propvolle trams, die juichend en gillend door een scherpe bocht snellen en bijna de rails uitloopen, over oude mannetjes achter handkarren, die uitglijden over natte herfstbladen op het te steile bruggetje voor Uw raam.

Gij schrijft wanneer Gij boos zijt, boos op het water in Uw karaf, dat te koud is en pijn doet aan Uw verrotte tanden, op de jood die tegenover U zit in den trein.

Gij schrijft ook wanneer Gij boos zijt op alles. Gij schrijft . . . Het kan ons eigenlijk niet schelen waarover Gij schrijft.

Maar bedenkt: Er leeft nog altijd een spinnetje. Dit spinnetje is van ons.

Het Spiegel-Spinnetje!

REISCOMMISSIE

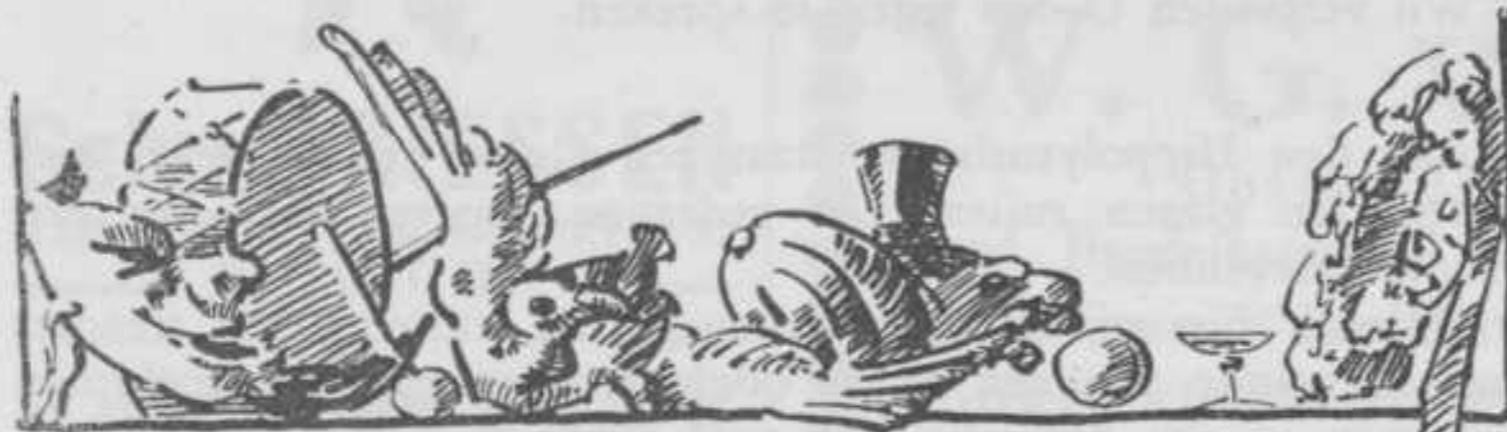
Reis naar Engeland.

Door de National Union of Students of England and Wales, is in samenwerking met de Reiscommissie der A. S. V. een tiendaagsche reis naar Engeland georganiseerd. (25 Nov.—5 Dec.).

Onder leiding van Engelsche studenten zullen o. a. de universiteiten van Londen, Oxford en Bristol bezocht worden.

Aan dezen tocht kunnen zoowel mannelijke als vrouwelijke studenten deelnemen.

Voor deze reis kan men zich tot 17 November opgeven bij de Reiscommissie der A. S. V., Breestraat 41, Leiden, of bij den Reiscommissaris voor Delft, A. F. de Booy.

VEREENIGINGEN

STUDENTEN CAROUSSEL-VEREENIGING TE DELFT.

De verificatie-commissie heeft zich als volgt samengesteld:

A. W. de Broekert.
N. P. Kapteijn.
P. F. Blickman.

De leden der S. C. V. hebben het recht de jachten der Zuid-Hollandsche Jachtvereniging mede te rijden, tegen een vergoeding van f 3.— per jacht. De jachten dezer Vereeniging worden aangekondigd in „Ons Paard”, dat op de leestafel der Societeit „Phoenix” ter lezing ligt, benevens op het bord in de Vestibule der societeit, en in de manege.

De wekelijksche rijoefeningen zullen weer aanvangen. Zij, die hieraan deel wenschen te nemen worden verzocht op de lijst op de lessenaar in de voorzaal der Societeit „Phoenix” te teekenen. Voor le jaars is dit tevens een goede gelegenheid zich verder in de rijkunst te bekwamen.

De Virtus geeft deze week, behalve zakelijke mededeelingen, een zeer intellectueele bespreking van „Nora”, waarbij de bijzondere nadruk valt op de rollen van Nora en Dr. Rank, het was „of alles zich concentreerde op het somber spel tusschen deze beide hoofdpersonen, het spel tusschen dood en leven gespeeld in zonnige blijdschap, in argelooze teederheid.”

De Vox kondigt een bezoek van Mevr. de Boer van Rijk aan, vecht tegen het sterven van een gewoonte (de „helmavond”) en breekt A. M. de Jong uitvoerig af. In Merijntje mist men de frissche geest van „Dik Trom” en „Pietje Bell”. Verder lezen we: „Het christendom bracht den gezonden hersenen der Zuid-zee bewoners het woord „zonde”, waar dit niet in het Polynesische woordenboek was opgenomen. In plaats van een vroolijk onbezorgd uitleven van de ziel, een geweldadige verkrachting van oerinstincten. De bewoners van de „gelukzalige eilanden” leerden zich aan rum bedrinken, leerden de christelijke hypocrisie en gingen ten onder aan infectie en syphilis.” (!)

In P. C. lezen we tot ons genoegen, dat de I. S. S. A. geen behoefte gevoelt aan een „alomvattende studentenorganisatie” en eenige bezwaren hiertegen. Verder boek- en tooneelbesprekingen.

Der Clercke Cronike gaat zich weer eens te buiten aan lijvige stukken vol diepzinnigheid; zooals: „Student en Christen” etc.

D. S. M.

Clubtocht naar „Voorne-Putten” uitgesteld tot Vrijdag 16 Nov. Start om 9½ uur Soc. Phoenix.

Inteekenlijst voor tocht naar Brussel ligt op de lessenaar.

D. S. R. C.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

G. N. de Laive, *President.*
H. Westerveld, *Secretaris.*
A. L. Soesman, *Thesaurier.*
G. L. van Heel, *Commissaris A.*
H. van Doorninck, *Commissaris B.*

D. S. H. C.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

H. E. Kruyt, *President.*
P. de Kok, *Secretaris.*
P. H. J. A. de Booy, *Thesaurier.*
B. R. M. Soengangoes Samsi, *Commissaris A.*
J. D. Ferman, *Commissaris B.*

D. S. H. C.—T. O. G. O. II 1—3.

Deze wedstrijd vond tegelijkertijd plaats met de Dames-Hockeydag. Vóór rust, toen de vele lieflijke blikken op ons spel gericht waren, zag 't er niet naar uit, dat we zouden verliezen. Voortdurend zwierf de voorhoede om 't T. O. G. O.-doel, doch slechts éénmaal gelukte 't James, na keurig samenspel van de rechtervleugel, te scoren. Met 't verdwijnen van genoemde blikken, na de rust, zakte ook 't Delftsche spelpeil. Onze keeper, wellicht zenuwachtig geworden door 't vele hoera-gekrijsch om zich heen, toonde zich minder safe, waarvan T. O. G. O. tot drie malen toe dankbaar profiteerde. De krachtige pogingen van ons binnentrio om de achterstand alsnog in te halen, faalden jammerlijk.

Na dit resultaat staat de D. S. H. C. op de ranglijst van 7 elftallen no. 3 van onderen. Aan U, spelers, er voor te zorgen, dat ze op een hogere plaats hoort! Toont 't over twee weken tegen H.L.C.II!

INSTITUUT VOOR OOGONDERZOEK

ONDER LEIDING VAN DEN HEER H. BERTEL, ARTS

SPREEKUR VAN DEN ARTS
ALLE WERKDAGEN 's-MIDDAGS
van 2 tot 5 UUR
CONSULT F 1.00

NIEUWSTRAAT 2 - DELFT
H. BERTEL, ARTS - L. M. VAN TETTERODE, OPTICUS

OVER HET WERK VAN GERMAINE DULAC.

De eerste Filmavond van Vrije Studie heeft niet dat succes gehad, dat voor een openingsvoorstelling wel wenschelijk ware geweest. In hoofdzaak is dit te wijten aan het over het algemeen geringe succes dat „La coquille et le clergyman” mocht oogsten, daar de overige films naar ik meen wel gewaardeerd werden, en speciaal Iven's Lustrumfilmje een storm van bijval ontketende.

Om bij het heele goede te beginnen: „Invitation au voyage” is een hartroerende film, die ik met zeldzaam veel genoegen heb gezien. De kleine geschiedenis van het verwaarloosde getrouwde vrouwtje, dat een avontuurtje beleeft in een cabaret, daar een don Juan ontmoet, die zich een tijd met haar bezig houdt, doch dan toch weer één der beroepsvrouwen prefereert, waarop zij ontdaan weer naar huis terugkeert. En dit alles in zulk een rag-fijne, zulk een ontroerend-teere stemming gehouden, in een droombewogen sfeer, van medelijden, van een weinig ironie misschien ook, dat het daardoor vanzelf tot schoonheid werd. Het rythme van deze Invitation is langzaam, sleepend misschien zelfs, doch iedere verhaasting zou het broze weefsel van teederheid onherroepelijk vernietigen. Een prachtige film, een film om bij te droomen, een visueel gedicht in den hoogsten zin. Het merkwaardige ervan is, dat men er niet meer bij nadenken hoeft, of het wel logisch is, wat er gebeurt, het verstand is uitgeschakeld: als een muziekstuk moet men zoo'n film ondergaan.

Het latere werk van Germaine Dulac, La coquille et le clergyman, vond ik veel minder. L'invitation was gaaf, mooi en boeiend van het begin tot het einde, la coquille was dit niet. Er waren voorzeker prachtige momenten, er waren oogenblikken van superieure schoonheid, doch er kwamen allengs momenten van superieure verveling. Ik heb bij deze film eenige malen hartgrondig gegaapt, maar daarna was ik weer zeer getroffen: ik zou zeggen dat sommige beelden lang, andere weer te kort volgehouden worden, dat Germaine Dulac bij het plakwerk te kort is geschoten. Het gegeven was tamelijk simplistisch: de droom-vervolgde geestelijke, zijn strijd met het aardsche; de strijd tusschen den „admiraal” en hem om het meisje en de verschillende gevoelsstadia van zijn wezen. Het doet er alweer heel weinig toe, waarom het allemaal geschiedde, het gebeurde om tóch; het was weer een film, die misschien het dankbaarst te vergelijken is met de muziek; niet alles mocht duidelijk zijn, maar de toeschouwer heeft volgens mij het recht, er zelf bij te droomen wat hij wil, mits hij slechts opgaat in de sfeer van het werk.

Doch juist deze sfeer paste zich slecht aan bij de stemming van het aanwezige publiek: niet na eenige bewogen en gezellige uren op de Sociëteit Phoenix, doch na een avond thuis, bij het knappende haardvuur, zou men zulk een film moeten zien. Eerst dan is er de juiste maatstaf van waardeering. Men moet zich bij dit werk direct concentreren, alle vezels van zijn wezen met alle kracht openen voor de gevoelens die deze film te weeg brengt, en volkomen opgaan en zich verplaatsen in de sfeer ervan.

Toch geloof ik dat Germaine Dulac er met deze film, na l'invitation niet op vooruit gegaan is, hoewel ik zou wenschen, ook La coquille nog eens te zien. —

A. F. d. B.

Bij het nog eens doorlezen van het September-nummer van „Astra” bemerkten wij, dat een zeer belangrijke bijdrage onbegrijpelijk indertijd aan onze aandacht moet zijn ontsnapt.

Het vermeldenswaardige is niet zoo zeer dat deze bijdrage in het kader der andere artikelen opvalt door stijl of mentaliteit — de auteur heeft zich integendeel wonderwel aan den geest van het blad aangepast — maar dat een der jongeren, met name de Hollandsche dichter G. L. Blokhuis, zich in wijderen kring introduceert, door zijn medewerking aan het veelgelezen tijdschrift „Astra” te verleenen.

Verscholen tusschen lijvige artikelen over Aaltje Noordewier

e. a. vinden wij een gedichtje van zijn hand, getiteld „Charleston”. Wij bepalen ons er toe de beste regels van dit gevoelige vers aan te halen:

Slanke beentjes,
Driftig bonzend,
Zwaaiend
Draaiend,
Zonder roes.
Kersenmondje.

En even verder:

Ijle lijfjes
Schokkend
Trillend
.....
Immer sneller
.....
Zonder end.

Deze regels geven de hoofdstemming van het gedichtje merkwaardig goed weer. Ze verplaatsen ons oogenblikkelijk midden in het zwoel-perverse milieu van slanke — of zooals we elders in het gedicht vinden: hoekig-hakige — beentjes. Direct weten wij ons in de krampig-saamgeknepen sfeer van ijle lijfjes, eindeloos schoktrillende, driftige, bronsvoetjes in hun bloemzichtig-glimglanzende beenekousjes op hooggehakte enfin, het gedicht vertelt het U beter, dan wij het kunnen.

Wij staken dan ook onze bespreking en vermelden volledigheidshalve nog, dat wij in het nummer — dat aan een Leeszaal behoorde — de kanttekening vonden: „Gijs, Gijs, en dat voor twee gulden!”

Tot slot laten wij een onuitgegeven gedicht, dat de veelbelovende kunstenaar ons welwillend toezond, in zijn geheel volgen.

Zeg meisje, wat loop je toch zwierig op straat,
Wat sta je te draaien, te kijken!
Voor dat winkelraam, of ook je hoedje goed staat,
Terwijl je handjes langs het manteltje strijken.
Ja zeker; je bent mooi, coquet, elegant,
Met slank beentje en snoezige voetjes.
Toch zag ik je liever iets minder charmant,
Iets minder onschuldig en zoetjes.
Want je weet, dat je mooi bent met raffinement
Je bent trotsch op je maskergezicht.
't Effect van elk lachje, dat is je bekend,
Wanneer je je blik op mij richt.
Waarom toon je niet, dat je slechts flirt wilt en spel
Dat je onschuld er is gefingeerd.
Want je handjes verraden dat gauw reeds vrijwel,
En je dans heeft me alles geleerd.
Wat was mijn teleurstelling even zéér wreed,
Op het oogenblik dat ik begreep!
Toen werden die handjes als klauwen voor mij,
Ze verscheurden mijn hart in hun greep.
Ik smeek je wees voor mij zooals je gezicht,
En genees met je onschuld mijn hart.
Of houd verder je blik op een ander gericht.
Want zóó breng je me hiermee slechts smart.

B.

REPETITOREN

ELECTROTECHNIEK voor E, C, W & S bij Ir. W. de Boer, Juliana-laan 8, Delft.

NATUURKUNDE EN THERMODYNAMICA bij Dr. W. Mandersloot, Gevers Deynootweg 135, Scheveningen.

TOEGEPASTE MECHANICA voor E. W. S. en M. bij Ir. J. J. Koch, ass. T. H. Hugo de Grootstraat 79, Tel. 330, Delft.

THEORETISCHE MECHANICA, KINEMATICA EN TOEGEPASTE MECHANICA bij Ir. R. J. Legger, ass. T.H. Toegep. Mech., Rotterdamsche weg 9, Delft.

LANDMETEN, WATERPASSEN, KL. VIERKANTEN bij Ir. E. W. A. Staring, Primulastraat 34, Den Haag.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij A. Th. Sedee, Leeraar R. K. Gymnasium, Waalsdorperweg 37, den Haag.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Alexanderlaan 5 te Rijswijk (Z.-H.).

HET ADRES
voor Uw koffietafel is
Fa. G. J. Bruigom — Delft
Binnenwatersloot 38 Telefoon 99

 C. W. van der Snel Koornmarkt 68
Delft, Telefoon 65, Postrekening 44178
VLEESCHHOUWERIJ
Eerste kwaliteit Rund-, Kalfs-, Varkens- en Lamsvleesch

MOCCASIN
Arch Comfort Schoes
TH. LAMMERS
PEPERSTRAAT 4
DELFT

MOCCASIN
bruin en zwart
met Uskid zoolen
Prijs . . f 17.50

MOCCASIN
Brown Scotsch grain
met Uskid zoolen
Prijs . . f 22.50

Een goed adres
voor
Huisschilder
en
Glazenmaker
is
D.v.Noortwijk
Markt 66a - Delft

DELFTSCHE GLAZENWASSCHERIJ EN PUIBEWASSCHING
J. G. DE JONG, Koornmarkt 30, DELFT
TELEFOON 1091.

Speciaal adres voor het dagelijks schoonmaken van Kerken,
Gestichten en Particuliere Gebouwen, binnen en buiten.

Prijzen zeer billijk - Werkvrouwen steeds voorhanden.

Heeren Studenten!
Mogen wij ons beleefd aanbevelen voor de
levering van uitsluitend eerste kwalite-
teit MELK, FLESSCHENMELK, ROOM, NATUUR-
BOTER, KAAS, EIEREN en FIJNE VLEESCHWAREN
tegen scherp concurrerende prijzen.

Hoogachtend, NOL VAN SCHIE,
Kromstraatsteeg 3 :-: Telefoon 1008

Sigaren- en
Sigarettenmagazijn

H. Hekman
- Oude Delft 97 -
Naast het Hoofdgebouw

Grootste keuze
ROOKARTIKELEN.

Import - Sigaretten
Turksche-Egyptische-Amerikaansche,
Algiersche - Indische enz.

Diverse soorten Pijp-
en Sigarettentabak
Sigaren van de beste fabrieken

Pijpen Pijpen
Concurrerende prijzen

*Overhemden
en
dassen*

HOEDEN :
BORSALINO
ITA-MAYSER
enz.

J. J. PETIT
HYP. BUURT 31
DELFT

J. Baretta
Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionair in
**GROENTEN
EN FRUIT**
voor bin.en- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

**O
D
IJK
K**
FOTOGRAAF

VLAMINGSTRAAT 50

TELEFOON 1060

Fa S. WOLTERBEEK'S

Fijne vleeschwaren-,
Comestibles-,
Delicatessenhandel

De Oudste (opgericht 1868)

De fijnste kwaliteiten!
De grootste sorteringen!

WIJNHAVEN 19 - TELEFOON 199

A. J. KRAPELS
Parfumeriën en
Toiletartikelen
SALONS
VOOR DAMES
EN HEEREN
VLAMINGSTRAAT 34
TELEFOON 1362

Stalhouderij

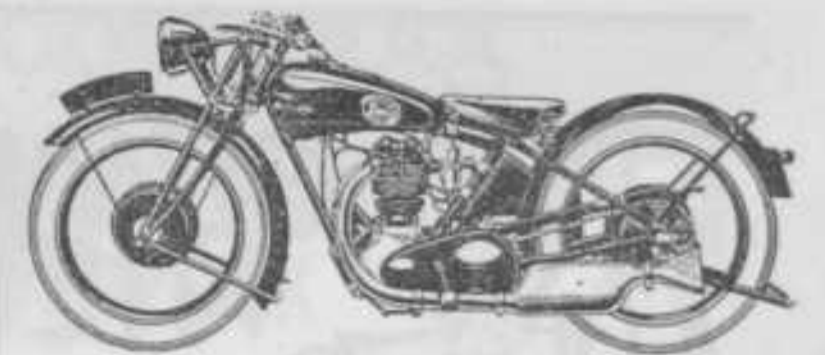
KÖHLER

Telefoon 14076

Levering van 1ste kl. equipages

voor alle gelegenheden

de Ruyterstraat 50-51 - 's-Gravenhage

snel - sierlijk - betrouwbaar

G. VAN DONK

OUDE DELFT 10

Agent der onovertroffen

**Rudge-Whitworth
MOTOREN**

Rep. inrichting en stalling
voor motoren rijwielen
en automobielen

UIT 'T ROODE KAMERIJE

REDE UITGESPROKEN DOOR DEN HEER R. E. LAMAN TRIP, TER GELEGENHEID VAN ZIJN AFTREDEN ALS PRESIDENT VAN DEN SENAAAT VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

Mijne Heeren Senatoren, Honorair en te Installeeren Senatoren, Mijne Heeren leden van het Delftsch Studenten Corps, Mijne Heeren.

Gedurende bijna een jaar was het mij gegeven, het Corps gade te slaan van een plaats, waar de botsing der verschillende stroomingen in ons midden het sterkst werd gevoeld, gedurende al dien tijd mocht ik den harteklop beluisteren van het organisme waarvan wij allen werkelijk deel uitmaken. Waar nu deze harteklop juist veroorzaakt wordt door de verschillende, tegenstrijdige stroomingen onder ons, geloof ik wel, dit jaar de diepte van ons Corpsleven te hebben gepeild, waarom ik het recht meen te hebben, tot U te spreken als één, die verder heeft kunnen zien dan de kleine kring waarin de meesten van U zich bewegen.

Gelegenheid te meer had ik daartoe door de viering van ons zestiende Lustrum. Terwijl Gij in andere jaren Uw eventuele capaciteiten steeds ter beschikking van een of enkele der Corpsverenigingen steldet, waardoor men de waarde van het Corps tijdelijk slechts kon afmeten naar de prestaties van de Corpsverenigingen, werd Gij dit jaar gedwongen U geheel aan het Corps zelf te wijden, waardoor wij in de gelegenheid kwamen te realiseeren welk een kracht in het Corps op zich zelf schuilt. Bij de opvoering van ons Lustrumspel hebt Gij allen Uw persoonlijkheid geheel weggecijferd om Uzelve welbewust te maken tot een dienend deel van het geheel, zonder Uw eventuele capaciteiten tot hun recht te zien komen, zonder Uw persoon omstraald te zien met den glans van een hoofdrol. Moeite en tijd hebt Gij voor Uw Corps gegeven, toen eenmaal het ware enthousiasme bij U ontwaakt was. Dat van Uw medewerking gebruik werd gemaakt tot het uitbeelden van een probleem dat zich in het middelpunt onzer belangstelling bevindt, moge tegenover de artistieke en technische buitenwereld van belang zijn, voor het Corps is dit, hoe belangrijk overigens ook, secundair. Voor ons Corpsleden, telt allereerst het feit dat allen, hoe ver zij elkaar in het Corps ook mogen ontlopen, hebben samengewerkt aan de verwezenlijking van een hoog en ver ideaal, dat Gij voor een oogenblik Uzelf hebt vernietigd om op te gaan in het besef: „ik doe dit omdat ik Corplid ben.”

En hierin, Mijne Heeren, was dit Lustrum gelijk aan ieder voorgaand Lustrum, wat ook de uitvoeringsvorm ervan geweest moge zijn: wij hebben onszelven weer overtuigd van de mogelijkheden die het samengaan van zooveel zelfverloochenende menschen, waartoe ook aangewend, biedt, en van de kracht in onze Corps-eenheid gelegen. Maar denkt nu niet, Mijne Heeren, dat ik, het Corps als een miniatuur-samenleving beschouwend, geneigd zou zijn tot socialistische leuzen als: „kracht door eenheid van zwakken”, tot opvattingen die men ons maar al te dikwijls tracht aan te wrijven, maar die in ons midden niet den minsten weerklank vinden. Neen, dan zie ik het Corps veeleer als de republiek van allen voor allen, de hoogst denkbare staatsvorm. Wanneer wij om ons heen het failliet van het communisme zoowel als van het fascisme zien, dan voelen wij ook dat daar het gemis aan goede trouw en gezond idealisme de beslissende factor is, die de mogelijkheden vernietigt, welke wij in onze kleine maatschappij nog te verwezenlijken vinden.

Dit bereikt te hebben, Mijne Heeren, aan te toonen wat ons klein, idealistisch Corps vermag, is het schoonste resultaat dat wij ons van het zestiende Lustrum hadden kunnen denken. Daarbij vallen de meer zakelijke factoren van de beoordeeling van wat achter ons ligt, in het niet, daarbij behoeven wij ons nu bij onzen terugblik niet te bekommeren om het verschil in appreciatie inzake het bereikte artistiek resultaat en om de financiële afwikkeling van onze schoone droom, waarover helaas nog geen nadere mededeelingen te doen zijn, daar deze aangelegenheid nog bij het Reuniebestuur in behandeling is.

In verband met alles wat ik U hiervoor zeide, voel ik mij, als President van den Senaat, gedrongen, U Corpsleden die tot het welslagen van het Lustrum medewerkten, te bedanken voor alles wat Gij het Corps hebt gegeven.

Ik ben overtuigd, dat Gij het duizendvoudig terug zult ontvangen in de schatten Uwer herinnering, want de vele Reunisten die wij dit jaar in binnen- en buitenland spraken vonden wij vervuld van een dankbaarheid jegens en een verknochtheid aan het Corps, die ons evenzeer ontroerde als verbaasde in verband met de onevenredige vergrooing waarmee de beelden uit den Corpstijd in het oude geheugen zijn geprent. Sprak niet uit de woorden van den Reunie-president, iemand, de jaren van het jeugdig idealisme reeds lang te boven, een liefde voor het oude Corps, die ons bij zooveel ouderen zou moeten verwonderen als wij niet zelf bij dit Lustrum hadden gezien wat ons Corps eigenlijk is en kan?

Welk een scherp contrast vormden dan de redevoeringen van onze Reunisten, die ons Corps zagen en aanvaardden als de logische en chronologische voortzetting van het hunne, met de rede, welke een jaar geleden bij deze gelegenheid door den aftredenden President werd gehouden. Toen werd het standpunt naar voren gebracht als zou de superioriteit van Corpsleden over niet-Corpsleden slechts op een standsvooroordeel berusten, toen werd het Corps toegesproken op een wijze waarvoor de volgende passage typeerend is: „Op den dag dat wij in den ijzeren greep „van het democratisch een-vormigheidsproces zoover gedegeneerd zijn, dat wij overal elders menschen vinden die onze „gelijken zijn in ervaring en veelheid van weten, in levenskunst „en vrijheid van geest, zal de grond van ons bestaan en onze „bevoorrechte positie in de wereld verdwenen zijn.”

Men houde mij ten goede dat ik deze zienswijze niet deel en daarom niet onweersproken wil laten. Ik geloof dat het trekken van een parallel tusschen den studententijd van vroeger en van nu, voor zoover men daarover oordeelen kan, onherroepelijk tot hetzelfde resultaat moet leiden als alle retrospectieve beschouwingen, namelijk tot de verzuchting: „toen was het nog eens een tijd.” Maar daarom gaat het niet aan het Corps zijn spoedigen ondergang te voorspellen omdat het bestaat uit kinderen van hun tijd met al zijn aanleve van kritieklooze eenvormigheid. Tegen die zienswijze valt moeilijk te redeneeren, er is slechts één antwoord op: Het Lustrum waarbij het Corps nog vele van die eigenschappen bleek te bezitten die wij een vorige generatie moesten benijden. Maar daarom moeten wij niet minder waardeeren de overtuiging waarmee mijn voorganger zijn inzichten tegenover die van het Corps stelde, het vuur waarmee hij ons heeft opgeschrikt uit een slaap van latente belangstelling en op het juiste oogenblik geprikkeld tot daden waarvan heel het beschaafde Nederland heeft gesproken.

Dezen choc des opinions zullen wij in het komende jaar niet minder hard behoeven, want een nieuwe, belangrijke periode zie ik voor het Corps aanbreken. In de eerste plaats is ook dit jaar weer het aantal eerstejaars en de verhouding tot het totaal aantal ingeschrevenen zeer bevredigend te noemen, zoo zelfs, dat wij ons voor de toekomst zullen moeten afvragen, of de intensieve „propaganda” niet in een goede „voorlichting” moet worden veranderd. Het Corps heeft in het afgelopen jaar door het Lustrum veel van zich doen spreken zoodat het gevaar mij niet denkbeeldig lijkt, dat zij die gaan studeeren omdat zij een titel als een noodzakelijke start in de maatschappij of als een compensatie voor gemis aan andere capaciteiten, beschouwen, ook het Corplidmaatschap als een noodzakelijk deel van hunne opvoeding zullen gaan zien, hetgeen voor het Corps dezelfde bezwaren zou hebben als voor den ingenieur het intellectueel proletariaat van gelegenheids-ingenieurs, dat met zooveel moeite is afgevoeld.

Voorloopig echter zal hiervoor geen vrees behoeven te bestaan en zien wij de jongeren in bemoedigend aantal om ons heen; en wij mogen van geluk spreken dat dit het geval is, want het Corps zal naar buiten van zich moeten doen spreken. Wederom herinner ik hier aan den krachtigen wensch der Corpsvergadering dat het Corps zich weer actief met studie-aangelegenheden zal inlaten. Reeds zult U hebben gezien, dat de Technische Hoogeschool ons tijdens het Lustrum alle die faciliteiten heeft verleend welke met mogelijkheid aan een bepaalde groep studeerenden kon worden verleend, en hiervoor, evenals voor de medewerking welke wij ten allen tijde van de autoriteiten der Technische Hoogeschool mogen ontvangen, passen ons woorden van oprechten dank.

Maar een ander en belangrijker probleem zal zich mijns inziens in de naaste toekomst aan het Corps voordoen. Eindelijk schijnt het alsof de overproductie van ingenieurs zich niet meer in die mate doet gevoelen als tot voor kort het geval was. Het komt mij voor te zijn in den geest van de reeds meergenoemde motie der Corpsvergadering als ook met deze soort studiebelangen het Corps zich actief gaat bemoeien. Wordt het geen tijd, dat er een einde komt aan toestanden, waarbij een jong ingenieur eerst eenigen tijd als volontair tegen een volkomen onvoldoend salaris moet werken om z.g. eerst een opleiding te genieten, en dat na gemiddeld zeven jaren studie te Delft. Wordt het geen tijd bij de industrie te gaan bepleiten dat zij die aan jonge ingenieurs bijzondere eischen stellen, ook verplicht zijn hen op te leiden en dat niet als een volontair die zijn opleiding betaalt. Wordt het geen tijd onze Corpsleden te wijzen op het gevaar voor eigen rust en vrijheid van denken, wanneer zij contracten teekenen, hoe verleidelijk ook, waarin zij volslagen immoreele verplichtingen op zich nemen of zich zoo binnen als buiten werktijd verkoopen. Zeg mij niet Mijne Heeren, dat ik spreek alsof ik een vakvereniging wil oprichten, maar besef dat er voor den Senaat of voor een meer permanente commissie een schoone taak zou zijn weggelegd wanneer hij ook maar het minste zou kunnen uitrichten om ons den weg te wijzen op het doornige pad waar wij ons levensgeluk gaan zoeken.

Mijne Heeren!

Hiermede ben ik aan het einde van wat ik U als mijn gedachten over het Corps heb willen mededeelen, en ga ik over tot de plechtige overdracht der Senaatsfuncties.

Mijne Heeren Honorair Senatoren,

Aan U zijn wij grooten dank verschuldigd voor den steun die Gij ons in het afgelopen jaar hebt verleend. Bij de voorbereiding van de Lustrumviering hebt Gij ons met Uw waardevolle raadgevingen terzijde gestaan en in den Lustrumtijd hebt Gij ons met daadwerkelijke hulp veel werk uit handen genomen. Zonder U ware het ons niet mogelijk geweest onze taak naar behooren te vervullen.

In het bijzonder wil ik nog een woord van dank richten tot den Heer Kremer, die na Thesaurier van de Feestcommissie te zijn geweest nog bereid werd gevonden den Thesaurier gedurende eenigen tijd te vervangen.

Mijne Heeren Medesenatoren,

Thans is het oogenblik gekomen om afscheid te nemen van U, met wie ik een jaar lang lief en leed heb gedeeld, met wie ik een jaar lang heb samengewerkt om naar ons beste weten het Corps te besturen. Gij hebt U met toewijding op Uw taak geworpen en samen hebben wij ervaren, dat de liefde voor ons Corps met het stijgen der belangstelling in Corpszaken steeds toenam. Onder den indruk van Uwe toewijding, van de medewerking die ik steeds van U mocht ondervinden, waardoor het samenwerken steeds zoo een genoegen is geweest, ben ik toch het meest erkentelijk voor de gevoelens van vriendschap welke Gij mij steeds hebt betoond en welke het mogelijk maakten, dat wij een goede eenheid vormden. En eenheid was noodzakelijk wanneer wij ons doel wilden bereiken. Al gaan wij nu uiteen, toch hoop ik dat onze vriendschap meer zal blijken te zijn dan de herinnering aan wat wij tesamen genoten.

Mijnheer Prakke,

Met vol vertrouwen sta ik mijn zetel aan U af; ik weet dat de presidentshamer bij U in goede handen is. In den Lustrumtijd hebt Gij getoond, dat geen moeite U te groot is om iets met het Corps te bereiken; in Uw functie van president van de Spelcommissie hebt Gij blijk gegeven de noodige capaciteiten te bezitten om aan het Corps leiding te geven.

Met dezen hamerslag dechargeer ik mijzelf en installeer den Heer F. Prakke als President van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps.

REDE, GEHOUDEN DOOR DEN HEER F. PRAKKE, BIJ GELEGENHEID VAN ZIJN INSTALLATIE ALS PRESIDENT VAN DEN SENAAAT VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

Mijnheer Laman Trip.

Nu Gij aan het eind van Uw Senaatsperiode zijt gekomen, heb ik de eer U als eerste uit het Corps te mogen toespreken en wel als Uw opvolger.

De toewijding waarmee Gij Uw moeilijke taak hebt opgevat en uitgevoerd, stemt het Corps tot groote dankbaarheid.

De moeilijkheden zijn U zeker in dit Lustrumjaar niet gespaard gebleven, ondanks dat hebt Gij het Corps uitstekend weten te leiden.

Er is één ding dat mij altijd bijzonder getroffen heeft van U en Uw Senaat, dat is Uw boven alle lof verheven vertegenwoordiging van het Delftsch Studenten Corps speciaal bij het Lustrum. Gij en Uw Senaat hebben zeker veel bijgedragen tot de luister zoowel als het prestige van het Delftsche Studenten Corps, in de studentenwereld en in de ruimere kring waar Gij U gedurende het lustrum hebt vertoond.

Het is goed als het prestige van ons Corps hoog staat en ik breng U hiervoor in het bijzonder den dank van het Corps.

Verder wil ik nog het zuinige financiële beleid van Uw Senaat vermelden, dat tegenwoordig zoo vereischt is.

Mijne Heeren Senatoren.

Ik heb daareven Uw verdiensten voor het Corps al gememoreerd. Gij hebt allen Uw taak geweten en er Uw beste krachten aan gegeven.

Het spijt mij, dat de heer Frowein niet aanwezig kan zijn bij deze plechtigheid.

Mijne Heeren, Gij die Uw verschillende functies met zooveel toewijding bekleedt hebt, het is mij een eer U te mogen ontheffen van Uw ambten.

Ik dechargeer bij dezen hamerslag de heeren W. W. Kalis als secretaris; J. M. Ledebouër als thesaurier; F. W. Frowein als archivaris en A. M. Avéres als commissaris van den Senaat en installeer achtereenvolgens in deze functies de heeren P. Donk; G. L. van Heel; H. E. Kruyt en W. James.

Mijne Heeren mede Senatoren.

Hoewel wij allen van hetzelfde jaar zijn, kennen wij elkaar niet genoeg voor een zware taak als in de gegeven omstandigheden op ons komt te rusten. Wij zullen de band zeer moeten versterken, maar dan twijfel ik ook niet of wij zullen tegen deze zware geestelijke, organisatorische en financiële taak opgewassen zijn, door de liefde die ik bij U allen en bij mijzelf weet voor ons Corps, dat ons steeds geeft en ons steeds weer grijpt in haar veelzijdige en intensieve leven.

Mijne Heeren Eereleden van den Senaat en Oud-Senatoren.

Doordat de Senaat en-bloc wisselt zal zij vrijwel onbekend tegenover vele Senaatsbezigdheden komen te staan.

In naam van den nieuwen Senaat roep ik Uw steun in voor het komende jaar. Deze steun zal ons zeker ten goede komen.

Mijne Heeren leden van het Delftsch Studenten Corps.

Aan het begin van mijn Senaatsperiode zult U mij toestaan eenige oogenblikken met U ons Corps te bezien, dat ons leven zoo vervult, en waarvoor wij zooveel overhebben als het er op aan komt.

Het Corpsleven is te bont om het geheel in woorden te kunnen uitdrukken en wanneer wij over 'n deel van het Corpsleven praten dreigen onze woorden zoo een bonte rij te vormen, dat er terecht van vijgen gesproken kan worden.

Maar toch is er voor een intense bloei van ons Corpsleven onder de leden noodig, dat elk zijner leden zijn verschijnselen geestelijk realiseert.

Er wordt vaak beweerd, dat men die geestelijke realisatie maar moet laten aan enkele menschen die er beter over oordeelen kunnen.

Mijne heeren dit wensch ik voor ons te bestrijden, ook wat betreft de eigen persoonlijkheid.

Wij hebben als intellectueelen, die we uit den aard onzer studie zijn, ons rekenschap te geven van alle levensverschijnselen, dus ook van Corpsstroomingen.

Als wij dit niet aandurven ontstaat er een tweeslachtigheid in onze persoonlijkheid tusschen onze studie later ons werk, met aan den anderen kant ons leven, die ons zeker ter zijner tijd funest zal worden.

Ik weet dat het heel moeilijk is, om zich werkelijk geestelijk bezit eigen te maken — ik bedoel niet bepaalde principes — maar vergeet niet, dat we hier werkelijk zonder schroom over de inzet van ons leven kunnen spreken.

Meent dan niet verstandig te zijn, door niet over het geestelijke te praten, uit de angst voor vijgen, die ons Corps terecht zoo eigen is, want in dat geval beteekent deze houding niets anders dan de volledige ontkenning van eigen geestelijken inhoud.

Wij staan als student zeer vrij, in tegenstelling met de tegenwoordig steeds grooter wordende afhankelijkheid in de buitenwereld.

Wij zijn nog niet afhankelijk, nog niet ondergeschikt, maar over eenigen tijd in de maatschappij zullen wij het zijn.

Dan zal er waarschijnlijk weinig tijd meer zijn om onze plaats en onze houding in de samenleving te bestudeeren. Wij zullen in een zeker systeem komen als verantwoordelijk leider.

Welnu als wij de zeer ingewikkelde maatschappijconstructie zien en we zien ook naar onze eigen persoonlijkheid, dan komt er in ons op een groote dankbaarheid, dat wij zoo'n vrije tijd van voorbereiding hebben voor dit ambt.

Dan komt in iedere goede student de wil op, een volle en intense belangstelling naast concentratie, de kenmerken te doen zijn van zijn studentenleven.

Deze wil zal ons dan steeds weer voortstuwen, als wij in onze belangstelling en concentratie verflauwd zijn.

Maar mijne Heeren, deze breede en intense belangstelling die een primaire eisch is voor een verantwoordelijk leider eischt veel, zeer veel van onzen tijd.

Wij zullen ons moeten verdiepen in vele sociale en ethische vragen. Wij zullen het leven overal moeten zien, de vele schakeeringen in de verschillende lagen van de maatschappij.

Wij zullen een sterk saamhorigheidsgevoel in ons Corps moeten aankweken, dat ons mee neemt waar wij soms aarzelen.

Hiermee staat in flagrante strijd de tegenwoordige studieregeling, die Uw tijd indeelt precies in perioden van 365 dagen, besloten door een examen.

Bij deze indeeling van Uw tijd zijt Gij zoo in beslag genomen, dat ik gerust kan beweren, dat U er naast alleen tijd hebt voor wat afleiding en eenige oppervlakkige bevrediging van Uw algemeene belangstelling.

Wanneer U werkelijk niet wilt vervallen tot een wezen met schabloonopvattingen, de middelmatige, die slechts de oppervlakte kan zien van, dat wat niet tot zijn studie hoort, zult U vroeg of laat een examen dus een jaar moeten missen inplaats van 3 tot 6 maanden bij een redelijke studieregeling.

Maar laten alle studenten het doen.

Kijkt naar de ingewikkelde constructie van de tegenwoordige maatschappij, waarin Gij later een verantwoordelijk leider zult moeten zijn.

Gij zult U in haar zin en onzin moeten verdiepen, voor U er in geplaatst wordt.

Het verkiezen van een langere studie om al deze waarden trachten te bemachtigen, tegenover het productiesysteem van de Technische Hoogeschool, meen ik als een houding van zedelijke superioriteit te mogen kwalificeeren.

Daarom zal de Senaat deze op het oogenblik zoo brandende vraag nader onderzoeken en daarna de actie bepalen, die naar ik hoop een einde mag maken aan de toestand die mij te zeer gebaseerd schijnt op efficiency en productievermeerdering.

Het is een verblijdend teeken te constateeren, dat de afdeling der scheikundige technologie aan onze zijde staat door haar weigering deze studieregeling te aanvaarden.

Hoewel er slechts weinig geld beschikbaar is, zal er een commissie uit eenige sportverenigingsbestuursleden worden gevormd, die de mogelijkheid van aanleg van sportvelden nader zal onderzoeken, de behoefte hieraan doet zich steeds nijpender gevoelen.

De laatste jaren waren er zeker geen overdreven ruwheden of andere uitwassen die den groentijd ernstig afbreuk deden. Hoewel er altijd menschen blijven die hun verantwoordelijkheid niet schijnen te gevoelen. Om dit laatste te bestrijden, doe ik een beroep op Uw onderlinge kritiek gedurende den groentijd.

Verder doe ik een beroep op U, den naam van Uw Corps te verdedigen tegen de nog steeds willekeurig verspreide fabels over den groentijd.

Het is een gevolg van de nieuwe studieregeling, van eerstejaarsvrees en gemakzucht, dat de eerstejaars te weinig actief aan het Corpsleven deelnemen. Vaak trachten deze dan in hun tweede jaar als eenigszins meergerechtigden ons Corpsleven binnen te dringen.

Het is juist de stimulerende invloed, die er van een sterk eerstejaar uitgaat op zijn leden, welke zij dan geheel missen, waardoor zij waarschijnlijk nooit de ware Corpsmentaliteit kunnen begrijpen.

Dergelijke burgers in onze studentengemeenschap werken nadeelig voor de Corpsgeest.

Ik geloof, dat ik in deze rede op een paar fouten in ons Corpsleven heb gewezen en reken op Uw aller medewerking bij de zuivering van den geest in ons Corps.

Zoo ik dan natuurlijk eenige zwakke plekken in ons Corps zie, staat daar tegenover een zeer groot mentaal bezit van het Corps.

Het lag hier niet op mijn weg over het lustrumspel te spreken. De breede belangstelling voor de hedendaagsche vragen der maatschappij, die bij de voorbereiding bleek, zijn voor mij een ondubbelzinnig blijk van geestesvernieuwing en vitaliteit.

Ons Corpsleven is krachtig uitgegroeid, er zijn fundamenten gelegd waarop wij in de aanstaande jaren in stijgende lijn kunnen voortbouwen in ons Delftsch Studenten Corps.

Ik heb gezegd.

De Senaat van het Delftsch Studenten Corps heeft zich als volgt samengesteld:

F. Prakke,	President.
P. Donk,	Secretaris.
G. L. van Heel,	Thesaurier.
H. E. Kruyt,	Archivaris.
W. James,	Commissaris.

Namens den Senaat,
P. DONK, Secretaris.

Leeghwater.

Vergadering op Dinsdag 13 November, ten 20 ure, in Zaal 207 van het Gebouw voor Werktuig- en Scheepsbouwkunde, Nieuwelaan 76.

Voordracht te houden door den heer Ir. A. Baars. Onderwerp: „Techniek en Technici in de Sovjet-Bedrijven.”

„Au Condor“

Plein 8
Den Haag

Het eerste huis voor
Import Sigaren,
Sigaretten en
Tabakken

INTERWOVEN
SOKKEN

IN
KATOEN
FIL
WOL

PRIMA KWALITEITEN

W. Croon

TELEFOON 484
PEPERSTRAAT 7

J. Naaktgeboren

AANNEMER VAN
TIMMER-, METSEL-
EN BETONWERKEN

NIEUWE PLANTAGE 122a
Telef. 530 - Postrek. 48742

H. O. SLOK Azn.

Choorstraat 23 - Tel. 1116
Oosteinde 25

De Geldersche winkel
levert u zeer fijne
kwaliteiten !!!!

Fijne vleeschwaren, Roomboter
Melange - Kaas - Eieren en
Comestibles voor zeer billijke
prijzen.

Om zet groot, minimum
winstmarge, bovendien alles
steeds versch!

BELEEFD AANBEVELEND

A. J. Prins

Choorstraat 4 - Delft

Passerdoozen 9 P f 11.75
Id. verbeterde 9 P f 16.65
Id. Richter verbeterde
7P f 17.25

Alles met x scharnier
en rechtgeleiding

REKENLINIALEN
DICTSLAANDE TEEKEN-
TAFELS VERSTELBAAR
met rechtgeleiding f 30.-

Dictaat Cahiers

VULPENHOUDERS

25 jaar garantie

CORPSLEVERANCIER

Delftsche
Fotohandel

Fred. Alex Albers - Peperstraat 15

Groote sorteering CAMERA'S
— tegen laagste prijzen —

Ontwikkelen en afdrukken
— tegen billijk tarief —

Vakkundige behandeling

Uw keus

Uw smaak

Uw belang

Uw voordeel

VINDT U BIJ

'T PRINSENHOF

SCHOOLSTRAAT 12
TELEFOON 1305

Wij garanderen U naast
prima kwaliteiten, steeds
versche artikelen tegen
concurrerende prijzen.

C. P. Tonino

Markt 43

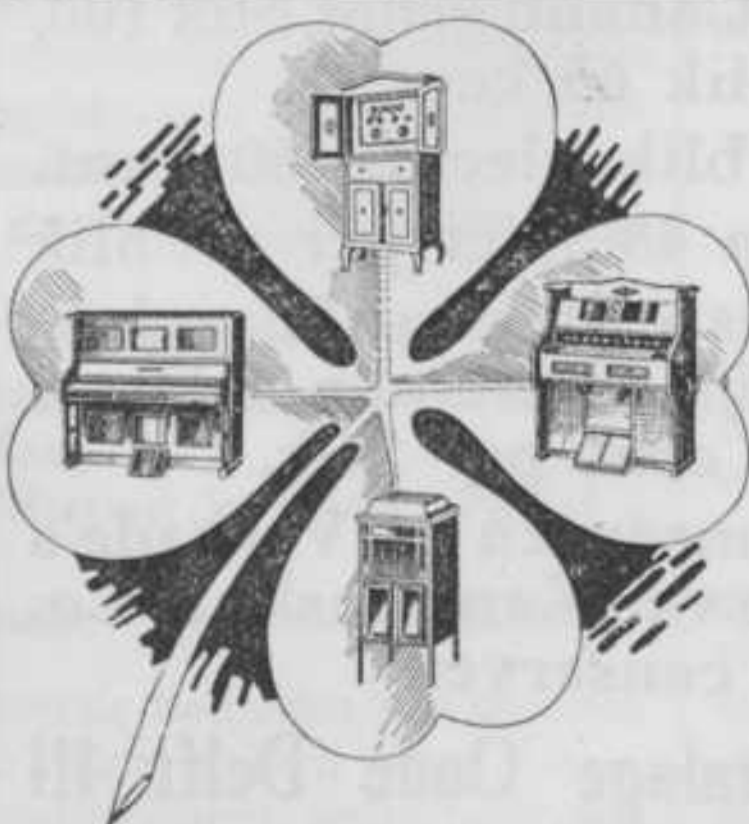
Prachtige sorteering

Tafelzilver

GROOTE KEUZE

RINGEN

Specialiteit in
MASSIEF GLADDE TROUW-
EN VERLOVINGSRINGEN

VRAAGT EENS AAN
hoe U door eenvoudig
huren eigenaar kunt
worden van een 1e klas

Piano, Orgel
Gramfoon of
Radio-toestel

Het is het klaverblad van vier
en brengt geluk in Uw huis.

Bezoekt eens zonder
verplichting onze
Toonzalen PEPPERSTR. 2-8-10

Voor Piano's, Vleugels en Orgels VOORSTRAAT 38-40

N.V. HEES & Co. - DELFT

S. OLIEMANS
BUTENWATERSLOOT 23
DELFT

TELEFOON N° 144
MANDEL
IN

BRANDSTOFFEN

W. NIJVELD
 MARKT 27
 TELEFOON No. 71

Kruidenierswaren
 - Comestibles -

Prima kwaliteit
 Met zorg
 behandelde waren
 Billijke prijzen
 Prompte en nette
 bediening

Hebt gij reeds een proef-
 rit gemaakt met het
 nieuwe **Ford** wonder?

Wendt U hiertoe tot
N.V. KINESIS
 OFFICIAL **Ford** DEALERS

POORTLANDLAAN No. 124 — TELEFOON No. 906

Sigarenmagazijn
't Prinsenhof
 Oude Delft 105
 TELEFOON No. 585

GERENOMMEERDE
 SIGAREN EN
 SIGARETTEN
 - MERKEN -

Indische Sigaretten
 H. D. Mac Cillavry

Het Adres
 voor import sigaren
Henry Clay - Bock

OPGERICHT 1864

CONFISEUR PATISSIER
 CUISINIER GLACIER

J.J. VANGILS
 FA. GUSSENHOVEN
 Binnenw.sl. 30 Delfg. weg. 5
 Telef. no. 18 Telef. no. 295

Zoute Krakelingen
 (spec.) Stengels, pal-
 miers, bollen enz.

Tartin Chestre
 en andere kaaskoekjes
 Hollandsche Wafels

**CONSERVATORIUM
 VOOR MUZIEK**

ROTTERDAMSCH WEG No. 1 — TELEFOON No. 11
 DIRECTEUR: JAN KEYZER

Hervat of begin heden Uw lessen
 in Piano, Viool, Cello, Orgel,
 Solozang en declamatie.

Inlichtingen aan het Secretariaat van
 9.30-5.30 en Vrijdagavond van 7.30-8.30

Spekslagerij
 Oude Kerkstraat 9
 Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

1e KLAS ZAAK HIER
 TER STEDE.

Aanbevelend,
 A. M. STEIJGER.

UW ADRES
 voor HEEREN MODES is

Gebres. GIESSEN
 MARKT 30 - Filiaal WIJNHAVEN 13
 OPGERICHT 1829

ARTISTIEKE
 BLOEMBINDERIJ

„FLORAL ART”

FIRMA
GEBR. VANDER VALK

HOUTTUINEN 18-24a - DELFT
 TELEF. 980 - POSTGIRO 121830

B. VETH & CO
 18 79
 DELFT

Betrekt Uwe melk en melkproducten van de
Delftsche Melkinrichting
 DIRKLANGESTRAAT 66-70
 TELEFOON No. 42

UITSLUITEND PRIMA KWALITEIT
 Streng toezicht over de melk op
 eigen laboratorium. Gerechtigd tot
 het voeren van het Rijksbotermerk

Koopt bij voorkeur de artikelen
 voor Uw koffietafel bij
W. G. V. D. HAM
 Oosteinde 165 - Tel. 885
 Fred. Hendrikstraat 9 -:- Oude Delft 111, Tel. 157

Wij leveren U het beste voor lagen prijs, zoals:

- Jongwest zalm 98 ct. per groot blik.
- Delmonte zalm groot blik 83 cent.
- Sardines Filip en Canaud groot blik 100,
 klein blik 65 cent.
- Perziken, groot blik slechts 60 cent.
- Ananas op siroop 48-55 ct per gr. blik
- Leverpasta de beste merken Hunnink,
 Stegeman, Ijseldijk, Tieleman & Dros,
 25—35—37 cent per blik.
- v. d. Heyden's conserven — Verkade's
 artikelen - Wijnen van Kempinsky & Co.
 Hero conserven

Zie vooral de etalage Oude Delft 111
 bij de Binnenwatersloot.

Bestellingen worden aan huis bezorgd.

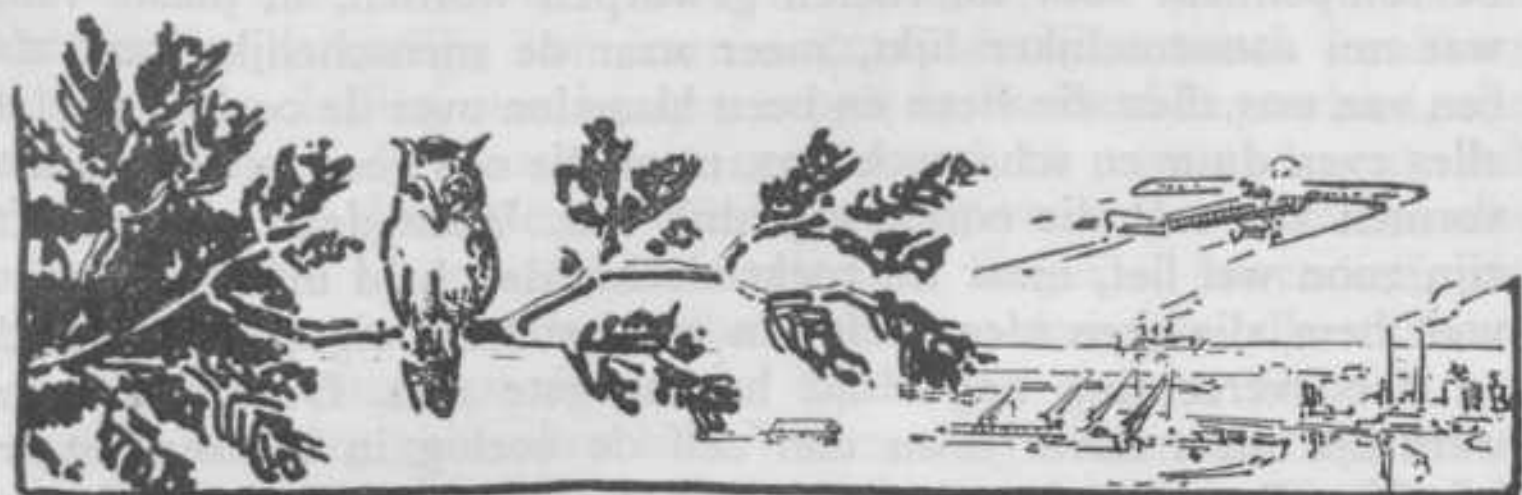
Onderget. sinds 5 jaar naar
 volle tevredenheid DE Meubel-
 Leverancier der D. S. S.
 „Phoenix” beveelt zich be-
 leefd bij H. H. Studenten aan
 voor reparaties en nieuw
 levering van alle soorten
 Meubelen. — Vraagt prijs
 welke door mij billijk bere-
 kend wordt.

F.M.D.v.d.GAAG
 Adres:
VOORSTRAAT 66^A
 werkplaats
 TELEFOON No. 1061
 of PIET HEINSTRAT 82

J. STOLK
 v. h. Firma L. H. van Dop
 Hippolytusbuurt 10
 Telefoon 159 - Delft

Aardappelen,
 Groenten, Binnen-
 en Buitenlandsche
 Vruchten

Fruitmanden

TECHN-HOOGESCHOOL

Ir. J. M. Louwerse, bij beschikking van den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen van 9 Juni 1928, No. 2282, afd. H. O., toegelaten als privaat-docent in de afdeling der Werktuig- en Scheepsbouwkunde aan de Technische Hoogeschool te Delft, om onderwijs te geven in de bedrijfshuishouding, zal zijn voordrachten aanvangen met het geven van een openbare les op Maandag 12 November 1928 te 4 uur in zaal 106 van het Gebouw voor Werktuig- en Scheepsbouwkunde, Nieuwelaan 76.

Ir. J. M. Louwerse, privaat-docent in de bedrijfshuishouding, zal na zijn openbare les op Maandag 12 November 1928, zijn colleges voortzetten om de 14 dagen, te beginnen met Maandag 26 November 1928 en wel 's namiddags van 3.30 (precies) tot 5.00 in zaal 106 van het Gebouw voor Werktuig- en Scheepsbouwkunde.

In het begin zal worden besproken: „De beloning van den arbeid.”

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Civiel-ingenieur:
W. H. J. Hol.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Scheikundig Ingenieur:
J. A. Tirion.

Geslaagd voor het candidaats-examen voor Civiel-ingenieur:
F. H. D. Heijligers, W. Richter Uitenbogaardt, E. Snoek.

VAKVEREENIGINGEN

Scheepsbouwkundig Gezelschap „William Froude”.

Vde Lustrum.

Programma voor 17 November 1928: Na aankomst trein no. 1029 uit Amsterdam, te Schiedam om 10.25 u. en van trein no. 1038 uit Rotterdam, te Schiedam om 10.07 uur:

10.30 u. Vertrek van Schiedam station met autobussen naar de N.V. Wilton's Machinefabriek en Scheepswerf.

10.45 u. Aankomst op de werf en bezichtiging van de werkplaatsen.

11.45 u. Buitengewone Feestvergadering in de bovenzaal van het schaftgebouw op de werf. — Punten van behandeling: 1e. Openingswoord. 2e. Huldiging van de nieuwe eereleden van het Gezelschap, n.l.: Ir. J. H. Wilton w. en s.i., Ir. F. Smit s.i., Ir. H. Goedkoop w. en s.i., Prof. Ir. C. M. van Wijngaarden w. en s.i. 3e. Korte voordrachten van de Heeren Ir. W. Royer en Ir. G. H. Teschmacher, over de moeilijkheden bij de afbouw van het s.s. „Statendam” ondervonden.

13.15 u. Lunch, aangeboden door de N.V. Wilton's Machinefabriek en Scheepswerf.

14.30 u. Bezichtiging van het s.s. „Statendam”.

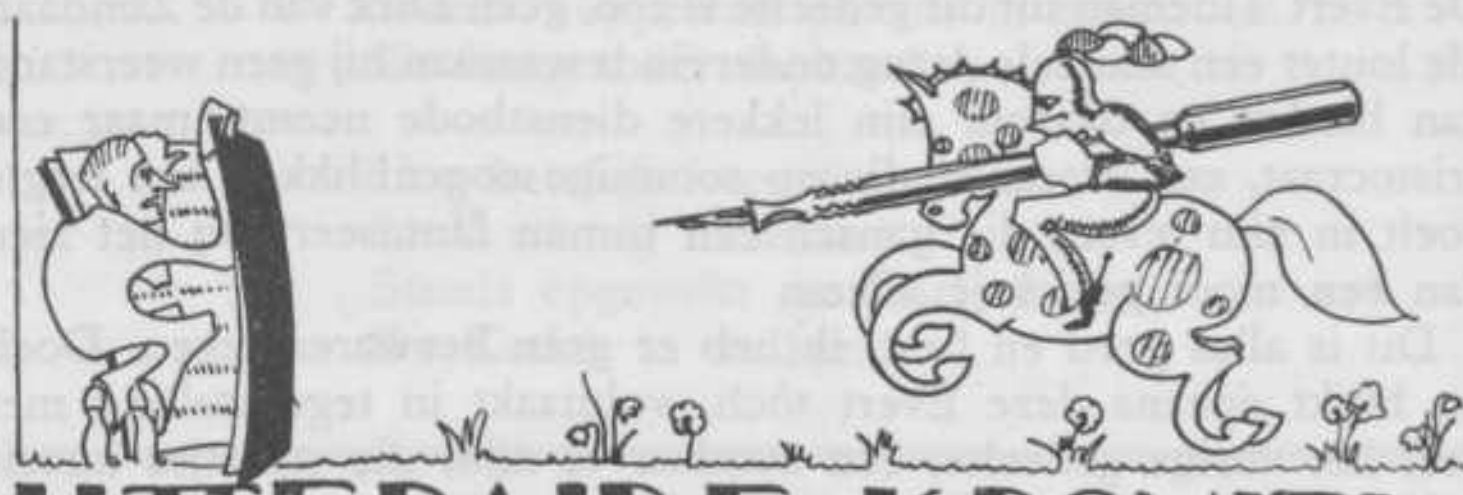
16.00 u. Vertrek met autobussen naar het station Schiedam.

16.38 u. Vertrek trein naar Den Haag.

17.00—18.00 u. Receptie van het Bestuur in Hotel „Paulez”, Den Haag.

19.00 u. Reuniediner in Hotel „Paulez” (geen avondtoilet).

De kosten van deelname aan de excursie bedragen per persoon f 1.— en voor deelname aan het diner in Den Haag f 6.— per persoon (zonder dranken, fooi inbegrepen), welke bedragen vóór 14 November 1928 moeten zijn ingezonden aan den heer G. A. Sellmeijer, Delfgauwscheweg 80 2 te Delft of per giro no. 30720 aan den heer P. A. van Hecking Colenbrander te Pijnacker.

LITERAIRE KRONIEK

TANTALUS

door Jo van Ammers-Küller.

De boeken van Mevrouw Van Ammers-Küller maken mij, voor zoover ik ze ken, altijd een weinig kriebelig; of ze nu spelen in tooneelkringen, waarbij de personen verdacht veel met bestaande menschen overeenkomen, of dat er honderdtallen van bladzijden over opstandige juffrouwen in gevuld zijn, ik behoud altijd gedurende korten tijd — want gewoonlijk herinner ik me na eenige maanden er weinig of niets meer van — een eindindruk van „nou ja la la”, van „laat ik nu maar een borrel gaan drinken want ik heb zoo'n suf gevoel in mijn hoofd.”

Nu weer dit Tantalus, een kleine variant op het zondaartheema, met dien verstande, dat hier de held niet ongelukkig wordt door het voortdurend moeten beoefenen van den coitus interruptus, maar doordat hij de onaangename eigenschap bezit, zich door zijn aard niet tot zijn vrouw en kinderen te kunnen bepalen. Om hem is het eigenlijk te doen, behalve de kwalijke omstandigheid, dat de schrijfster weer niet na heeft kunnen laten flink wat getheoretiseer, dit keer over het moderne huwelijk, in te lasschen en daartoe de hulp van een meneer Robert Donald in te roepen. Deels vinden we in dit boek dus de geschiedenis van den onevenwichtigen Evert Tideman, deels de verlichte meeningen van Mevrouw Jo van Ammers-Küller. Nu laat ik meneer Tideman even rusten, ik zal hem straks nader introduceeren, maar vooral deze meeningen van de schrijfster vind ik bijzonder vervelend. Van een werk, dat in dezen, in onzen tijd geschreven wordt, eischen wij in de allereerste plaats, vóór de eischen der aethetica wellicht nog, vitaliteit. Wij willen dat het, moge het al tekortkomingen bezitten, warmbloedig en levend is, voor alles. En dit nu is met Tantalus niet het geval. Dit boek is zoo dood als een pier.

Ik proef hieruit die quasi-moderne mentaliteit van ja-ja-tijden - benne - veranderd - maar - daarom - is - alles - er - nog - niet - op - achteruitgegaan, van het-huwelijk-past-niet-in-dezen-tijd enz., een mentaliteit die het goedpraten van de misselijke gedragingen van de nare zwakkeling Evert Tideman met zich medebrengh, een mentaliteit waaraan ik een bijzondere hekel heb. Al die praatjes over dat jonge, vrije, levende(!) Amerika, waarin de meisjes met jongens zoo maar naakt in de maan liggen, zonder dat er iets gebeurt, die duidelijk weliswaar niet de volkomen goedkeuring maar toch de welwillend-toegeeflijke tolerantie van de schrijfster wegdragen, vind ik bijzonder naar en akelig en vervelend. Die heele moderne meneer Donald is trouwens een onuitstaanbaar sujet, die even weinig gehoord heeft van de wilde harteklop van zijn tijd als de conservatiefste dominee in Emmer-Compascuum. Ik zou dit boek hier niet bespreken, indien ik zulk een opdringen van de overtuiging „zie je dat is nou typisch modern” niet verderfelijk achtte, want juist het begrip moderniteit is maar al te vaag en maar al te weinig verstaan. Al die theorieën over het huwelijk van Donald, (met verwijzingen naar boeken zoo nu en dan zelfs, onnoodig op te merken of dit in een roman thuis hoort), zijn allang weer ouderwetsch en heelemaal niet modern. Indien men tegenover het modernisme van Mevr. v. Ammers nu eens een werkelijk modernisme stelt, als van laat ik zeggen Van den Bergh die tot de versmade jongeren behoort en hoewel onvolmaakt althans levend, warm-levend is, dan roept men onwillekeurig de elementaire tegenstelling op van dood en leven. Het „modernisme” van Mevrouw van Ammers is typisch-burgerlijk.

Ongetwijfeld bezit Mevrouw van Ammers-Küller zekere gaven, vlot te kunnen schrijven is er één der voornaamste van, doch evenals Nijhoff naar aanleiding van de Opstandigen vast meende te moeten stellen, dat zij zich geen rekenschap geeft van wat zij schrijft en dus onbekwaam is, zeg ik nu het zelfde naar aanleiding van Tantalus.

De hoofdpersoon, Evert Tideman, wordt ons in het eerste gedeelte voorgesteld als een man, die veel van vrouw en kinderen en van zijn gezinsleven houdt, maar die onevenwichtig is, die vaak bezeten wordt door een knagende onrust, door een diep verlangen naar een vreemd en ver en groot geluk. Een zoeker, die de droom van zijn jeugd nog niet gansch uitgedroomd heeft, en die in Parijs door een vreemde ontroering bevangen wordt, als hij terug denkt aan zijn eerste liefdesavontuur daar beleefd, twintig jaren wel terug, in zijn studententijd. Op dezelfde plaats als hij toen het eerste meisje ontmoette — een snolletje volgens

de bekende gewaagde terminologie eener verlichte dame — ziet hij nu een ander, dat hem wonderlijk trekt. Met dit meisje beleeft hij een zeer onschuldig avontuurtje en vervuld van de schoone herinnering hieraan gaat hij met zijn vrouw naar Holland terug. De Evert Tideman uit dit gedeelte is zoo, geen Dirk van de Zondaar, die louter een sexueele drang ondervindt waaraan hij geen weerstand kan bieden en daarom zijn lekkere dienstbode neemt, maar een aristocraat, een dreamer, die op sommige oogenblikken een leegte voelt in zijn leven, die gansch een roman fantaseert bij het zien van een mooi gezichtje alleen.

Dit is alles goed en best, ik heb er geen bezwaren tegen. Doch nu blijkt opeens deze Evert tòch, volmaakt in tegenstelling met heel het vorige gedeelte, een zondaar te zijn, die stilletjes knoeit met zijn eigen kinderjuffrouw, met zijn eigen typiste. Een misselijke degeneré, een ellendig zwakkelingetje, die iedere zelfbeheersching mist.

Wij slaan een oogenblik de handen ineen van verbazing over een dergelijke rare metamorphose van onzen held, dan zeggen we „vooruit maar” en lezen verder. Maar met litteratuur heeft het weinig meer uitstaande.

A. F. d. B.

HET GRAF VAN DEN ONBEKENDEN SOLDAAT.

door Paul Raynal.

(N. V. Vereenigd Rotterd.-Hofstadtooneel).

Voor zoover de troep van Van der Lugt de behoefte gevoeld zou hebben, haar bestaansrecht nog eens aan te toonen en daartoe met de vertooring van „Het Graf van den Onbekenden Soldaat” was gekomen, zou men niet anders kunnen doen, dan haar gelukwenschen met deze succesvolle poging. Een gezelschap, dat de moed en tevens de capaciteiten heeft om in deze tijd van vlakking en sensatiezucht een betrekkelijk zoo uitgesponnen spel van woorden te kunnen brengen, mag toch zeker wel gewaardeerd worden, en dat te meer wanneer het dit belangwekkende stuk op zoo uitnemende wijze weet te doen vertolken als Jan van Ees en Fientje de la Mar dat hier vermochten te doen.

In zekeren zin kan men „Het Graf van den Onbekenden Soldaat” beschouwen als de tegenhanger van „de Grootte Parade” op het tooneel. Beiden toonen ons de onmenselijke verschrikkingen van den oorlog, de laatste in de directe vorm van het beeld, in de schrijnende tegenstelling tusschen het enthousiasme voor het groote avontuur en de verschrikkelijke werkelijkheid, de eerste meer als een sombere, dreigende achtergrond, die wij voelen achter het tragisch tafereel van de thuiskomst voor enkele uren van den soldaat, om zich te kunnen laten trouwen met zijn meisje, die wij ook voelen achter de figuur van dien jongen die een jaar den oorlog heeft meegemaakt.

Ik wil hier niet uitweiden over „tooneel of film” en misschien zondig ik zwaar tegen de verschillende stellingen omtrent de film als „autonome kunst met eigen uitdrukkingsmogelijkheden” door beiden hier te willen vergelijken, maar wat mij het sterkst van „de Grootte Parade” is bij gebleven is het machtig onstuimig enthousiasme, dat zijn de grootsche, overweldigende momenten van eindelooze rijen auto's met manschappen, van ratelende vliegtuigen, die scheeren over de vijand en met één zwaai van hun mitrailleur twee lange rijen neermaait.

Maar van dit tooneelwerk zal het zijn het lot van het jongemeisje, dat haar verloofde naar den trein naar het front heeft gebracht, de eeuwig durende martelende onzekerheid, die heele ontzettende oorlogstijd door, of hij nu nog zou leven, of niet net het doodelijk schot zou zijn gevallen.

Prachtig wordt het ons hier geschilderd, in een paar simpele woorden, maar met zoo echt, zoo zuiver spel van Fientje de la Mar, dat ze diep in onze ziel gegrift blijven.

Wat zij in deze zware rol presteert is werkelijk subliem. Tot in de kleinste gebaren, in iedere intonatie is haar spel voortreffelijk.

En ook Jan van Ees als de soldaat weet ons dikwijls uitnemend de verschrikking van die donkere dreigende achtergrond, die hel waar hij vandaan komt en waar hij na enkele uren weer naar toe moet, de oorlog, te suggereeren. Een enkele maal wat teatraal, wat onecht in zijn stem en gebaren, dwingt toch ook zijn spel zeker bewondering af.

Bitter slecht werden deze beiden helaas bijgestaan door Piet Bron als de Vader van den soldaat. De bedoeling van deze rol is thans geheel duister. De wijze, waarop hier een oude man, die zelf niet meer kan dienen, zijn zoon ontvangt en zich niet kan indenken in de ellende die deze heeft doorgemaakt, maar eigenlijk zich zelf 't ergste slachtoffer vindt, is op 't goedkope af en lijkt mij zeer onwaarschijnlijk in den geheelen stijl van dit ernstige, zuivere en evenwichtige stuk.

Dit is een karikatuur, een figuur die meer thuis zou hooren in draken van een halve eeuw terug dan in dit werk. Piet Bron speelt hem als een man, die door den schrijver veroordeeld is, wien meedoogenloos al zijn fouten, al zijn tekortkomingen, al zijn bekrompenheid voor de voeten geworpen worden, in plaats van, wat mij aannemelijker lijkt, meer naar de menschelijke kant als een van ons allen die steen en been klaagden over de oorlog, omdat alles even duur en schaarsch was, maar die ons geen beeld konden vormen van wát die oorlog eigenlijk was. Want deze vader heeft zijn zoon wel lief, maar hij zoekt slechts den held in hem, omdat voor hem, die geen idee heeft van wat het front eigenlijk is, moed en doodsverachting nog altijd het hoogste zijn. Deze man zou werkelijk niets liever doen dan zelf de oorlog in trekken, maar bij Piet Bron klinkt die bewering als de meest gewetenlooze pocherij van een weergaloos egoïst. Bij hem lijkt dan ook de omkeer in het derde bedrijf, als de vader zijn zoon, met wie hij juist, een paar minuten voor diens vertrek naar het front, gebroken had, vergiffenis vraagt, volkomen onwaarschijnlijk en geforceerd.

Ook technisch was het spel van Piet Bron verre van volmaakt, soms zelfs op 't stumperige af.

Een groot bezwaar was ook hier weer, als bij haast ieder Hollandsch tooneelgezelschap, het slechte spreken. Met de slechte acoustiek van de Doelenzaal waren dikwijls heele stukken niet te verstaan, waardoor vaak belangrijke elementen in de intrigue te loor gingen.

Met dat al een vertooring die zeker de moeite waard is. Wat de dood, wat het graf van den soldaat die op het slagveld sneuvelt eigenlijk is, hier zien wij het, één geval van de duizenden, de millioenen uit deze oorlog. Nog steeds zien wij den onbekenden soldaat in een aureool, bewonderen wij den moedigen held, roemrijk gevallen op het veld van eer, zijn leven niet tellend in den strijd voor het vaderland; in plaats van in diep schuldbesef ons te schamen bij zijn graf, omdat wij ten slotte allemaal verantwoordelijk zijn voor den oorlog, zoolang we er ons niet met man en macht tegen verzetten.

A. v. A.

SOCIALISTISCHE PROPAGANDA.

„Er zijn geen orthodoxe Marxisten meer,” heeft Mevr. Roland Holst tegen Prof. Huizinga verklaard. Het marxisme is wetenschappelijk dood, en dit niet omdat Marx geen enkel huishoudkundig nieuw denkbeeld heeft ontwikkeld, maar om zijn tendentieuze en onrechtvaardige kritiek op onze cultuur en haar dragers. De klassenstrijd, zooals hij ons die schilderde, is een fictie, een constructie, die zich geenszins door een onpartijdige blik in de geschiedenis laat waarnemen. „Was nur sein soll, ohne zu sein, hat keine Wahrheit.” (Hegel.) Dit woord is op klassenstrijd en historisch materialisme geheel van toepassing.

Dit is al weer bijna oude kost en het lijkt misschien overbodig deze resultaten van de wetenschap hier op te halen. Helaas is dat echter niet het geval. Er zijn nog intellectueelen, (Hein van Wijk in V. C. S. B. Berichten 1928 no. 4 en 5) die meenen op een principieel negatief, revolutionair standpunt te moeten staan en te leven „uit de hoop op een nieuwe wereld”, die de godsdienst (behalve hun eigen) zien als „Opium des Volks,” een „mooi tintje” voor „slavernij (en) sociale misstanden”, die zich „los van traditie” en van de „oude” cultuur wanen! (pag. 56 en 66). En dit alles in het geloof, dat de „moderne” jeugd het met hen (Hein van Wijk) eens zal zijn: „En op maatschappelijk gebied akseptieren we om zoo te zeggen vanzelf iedere revolutionaire beweging, al weten we niet precies waarom . . .” Goddank zijn er velen, die dit Socialisme niet aanvaarden en wel degelijk weten, waarom. Hierover dadelijk.

Maar ik vraag me toch eerst af: Waarom wordt door de V. C. S. B. deze aftandsche argumentatie zonder eenige openlijke kriteik als uiting uit zijn midden aanvaard? Is dat een teken van ruimheid van opvatting? Waarom staat no. 6 van de Berichten niet vol van kritische en waarachtig levende overtuigingen? Leeft werkelijk bij U, V. C. S. B'ers het schuldbesef „bezittende” klasse te zijn? (pag. 68).

Dit alles ter zijde.

Bovenal verwonder ik me over het gebrek aan inzicht bij dezen socialist — of christen-socialist — Hein van Wijk in de meest elementaire sociale begrippen. Het afbreken en daarna door „pozitieve opbouw” een nieuwe cultuur te willen scheppen is een waandenkbeeld, dat door alle feiten wordt weersproken.

Ik ben overtuigd, dat onze cultuur, zooals ze door de eeuwen

groeide, van veel grooter waarde is, dan welke utopische toekomstverwachting ook. En — om een oogenblik in het socialistische schuitje mee te varen — dat de wetenschap (als belangrijk cultuurproduct) en de daaruit voortgekomen techniek, alleen in staat is sociale verbeteringen tot stand te brengen, dat dus slechts een verdere ontwikkeling van onze cultuur, de economisch zwakkere kan helpen. Indien men bij ons, zooals in Rusland is geschied, alle waarden door de bourgeoisie opgebouwd en voortgedragen, wil vernietigen en door nieuwe (proletarische) vervangen, dan zou dat een geweldige schrede achterwaarts zijn. Ik geloof bovendien, dat er een nauw wederkerig verband bestaat tusschen alle cultuur, d. w. z. ook tusschen de zuiver ideële en degene die zich tot nuttige waarden gebruiken laat. Wetenschap willen bezitten, alleen om haar toe te passen, is roofofbouw plegen; een misbruik dat zich spoedig wreekt.

Onze cultuur in haar waarde, wezen en invloed in ons leven na te gaan is van het hoogste belang, maar belangrijker is het geloof erin steeds te verdedigen en te versterken, haar producten in eere te houden en wellicht ook: toe te passen.

V.

DIERSTUDIES.

In deze rubriek denken wij wekelijks verslagen op te nemen van wetenschappelijke excursies naar de diergaarde aan de Phoenixstraat. Het is ons bekend, dat vele onzer lezers dagelijks bezoeken brengen aan deze lommerrijke dreven en zich aldaar vermaken aan de tentoongestelde curiosa. Wij hopen dat velen in het vervolg van deze kolommen gebruik zullen maken om hunne bevindingen, hetzij in ernstige hetzij in schertsende bewoordingen, mede te delen.

Ter aanmoediging plaatsen wij deze week reeds een proeve!

P. S. Vooral bijdragen, geïnspireerd door het aanschouwen van het Bestuur van de tuin zullen zeer geapprecieerd worden.

HET KONIJN.

Hoe heerlijk een konijn te zijn
In 't vroolijk knollenland.
Steeds huppelend en vrij te zijn,
Te knagen uit de hand.

Hoe heerlijk fotograaf te zijn
In 't zonnig focusland.
Steeds opgewekt en braaf te zijn,
De Kodak in de hand.

INGEZONDEN

DE GROOTE STILTE.

Tien jaren zijn er sedert verlopen, dat de Wapenstilstand werd gesloten en nog steeds is Europa niet tot rust gekomen, al mogen wij wijzen op enkele lichtpunten. Doch in de gemoederen heerscht nog geenszins overal vrede.

Het is daarom, dat U opgewekt wordt wederom dit jaar krachtig mede te werken aan de internationale beweging, om op Wapenstilstandsdag gedachten te wijden aan vrede over heel de aarde.

Hierbij mag Nederland, dat groot is in zijn Vredeswerk en een belangrijke internationale taak heeft te vervullen, niet achterblijven. Zoo mag worden verwacht, dat evenals vorige jaren velen met geestdrift daaraan zullen deelnemen.

Allen worden uitgenodigd om op

11 November aanstaande,

den Vredesdag, *des morgens om 11 uur*, gedurende twee minuten sterk te willen denken aan vrede en de broederschap der volken, opdat het gevaar van den oorlog verre moge blijven.

Gaarne wordt een opgave ingewacht van het aantal personen, dat zijne medewerking heeft verleend, bij den heer K. A. James, Prins-Frederiklaan 9, Wassenaar.

Een algemeen verslag van alle landen zal door het Internationaal Hoofdcomité van de World Peace Union den Volkenbond worden aangeboden.

De inzenders van opgaven worden beleefd verzocht de volledige adressen er bij te vermelden.

Teekentafels
compleet
vanaf f 27.-.

De „Hala“-lamp
ter bevestiging
aan de teekentafel.

Rekenlinialen
Millimeter- en
Logarithmen-
papier.

Th. VANLEIPSIG
Wijnhaven, h. Peperstraat

Orange 2 ct

Bleu 2½ ct

Rouge 3 ct

Vert 3½ ct

MANEGE
VAN DER
VELDE
SCHEVENINGEN

DUNSTRAAT 6-8
TELEFOON 50016
RIJ-ONDERRICHT
HANDEL IN LUXE PAARDEN
PENSIONSTALLING

DRUKKERIJ MEINEMA

STAAST STEEDS
VOOR U GEREED

Passagebureau
J. de Kuyser & Zonen
Oude Delft 229-231
Opgericht in 1822

Agenten van de
Rotterdamsche Lloyd
en de Maatschappij
„Nederland“.

Bespreekt Uwe
Indische Passage bij ons.
SPOORBILJETTEN NAAR
:-: ALLE LANDEN. :-:

Kennisgeving

aan de

H.H. Studenten

De photo's der clubinstallatie
zijn einde dezer week gereed.

J. .C C. WITTE
Corpsfotograaf
Coenderstraat 49, Tel. 240

Hofleverancier

Stoomblekerij en
Chemische Wasscherij
„Ozon“, Voorburg

Telegram-Adres: Ozon-Voorburg
Telefoon Int. 19-20

Wasscherij van alle
soorten Goederen.

SPECIALE AFDEELING
Fijngoed - Strijkerij

Volledig tarief op aanvraag
verkrijgbaar.

BANKETBAKKERIJ
EDUARD B. VOS

v. h. C. WATERREUS

Camerotten 1 - Telefoon 25

Speciaal adres voor:
Boterletters,
Gevuld Speculaas,
Dik Speculaas,
Roomborstplaat

Ruime sortering
Luxe dozen bonbons
en

St. Nicolaasartikelen
Levering van Warme
en Koude Schotels

J. P. DE KONING
HIPPOLYTUSBUURT 24

Leverancier van het
Delftsch Studenten Corps

in Hoeden en
Heerenartikelen

LAGA COSTUUMS

P. M. Tamson - 's-Gravenhage
Nieuwstraat 7-9

Richter

passerdoozen IXP, enz.

Microscopen
Voorwerp- en dekglasjes

Champagne
Louis
Roederer
Reims

Représenté par:
N. V.
Hoogewerff Chabot & Visser's
Wijnhandel
Den Haag Rotterdam Arnhem

C. M. Meeuwis
KAPPER

Hippolytusbuurt 37
DELFT

Parfumerieën en
Toilet - Artikelen
van de Huizen
HOUBIGANT
ROSINE COTY

SPECIALE
HEERENSALON

AMERIKAANSCH
BRILLEN EN
PINGE-NEZ

worden evenals gewone
BRILLEN op voorschrift
van H.H. Oogartsen
tegen uiterst lage prijzen
geleverd door

Fa. v. d. Schoot, Hippolytusbuurt 13,
OPGERICHT 1878 DELFT TELEFOON 599

HOFLEVERANCIER
VAN H. M. DE KONINGIN

Steeds eerste kwaliteit

Levert U de

**Luxe Brood-, Koek-
en Beschuitbakkerij**
A. W. UNGER
Markt 21 - Tel. 222

Wildcentrale
„t Centrum“

Verwersdijk 20 - Delft
L. LUGTIGHEID

Het voor U aangewezen
adres voor levering van alle
wild, gevogelte, versche
eieren en conserven.

Alle leveringen onder volle garantie

Alle benodigdheden
voor de Lunch

HOTEL CENTRAL
CAFE-RESTAURANT
WIJNHAVEN 6-7

HUIS VAN DEN EERSTEN RANG

Eerste Delftsche Muziekschool
Dir. G. H. BROUWER DELFT

OUDE DELFT 120 DELFT

LESGELD f 5,—
2 LESSEN PER WEEK

Gelegenheid tot dagelijksche studie aan de SCHOOL zonder kosten.
Violen en cello worden gratis in bruikleen afgestaan.

G. DE BRUIJN
KAPPER D.S.C.

Dames- en
Heerenkapper

OUDE DELFT 74
TELEFOON 641

Garage de Phoenix.
CLUBGARAGE
D.S.M.
NAAST DE SOCIETEIT

Vertegenwoordiger

Harley Davidson
Motorrijwielen
Uit voorraad leverbaar.

AANBEVELEND
W. ROUKEMA,
PHOENIXSTR. 28 - TEL. 372

ELECTRO- EN RADIO- TECHNISCH-BUREAU
E. A. F. SCHRÖDER — DELFT
OUDE DELFT 28 — TELEFOON 685

AFD. ELECTRICITEIT:
Ruime keuze in STAANDE LAMPEN, GLOEILAMPEN, KE-
TELS, SIGARENAANSTEKERS, STRAALKACHELS enz.

AFD. RADIO:
Steeds voorradig: alle onderdeelen en toestellen van beken-
de merken. Laden van accus. Vraagt gratis demonstratie.

P. FUYKSCHOT
OUDE DELFT 122

„Van Schijndel“
SCHOENEN VOOR
DAMES
HEEREN EN
KINDEREN

UITSLUITEND 1^e KWALITEIT

N.V. KOOLHOVEN'S
GOEDERENHANDEL
OUDE DELFT 101-103
3e Huis vanaf de T.H.

♦♦♦
HEERENMODE
ARTIKELEN

ROKOVERHEMDEN
WITTE WOLLEN TRUIEN
WOLLEN VESTEN
PULLOVERS

NAPPA HANDSCHOENEN
Peau de Suede Handschoenen
Met bont gevoerde Handschoenen
LAGA COSTUUMS

Delftsche Sportcostuums
Rugby—Hockey—Concordia
D.H.C. Shirts, enz. enz. enz.
!!!ZIE DE ETALAGES!!!